

عنوان مقاله:

غیبت تکنیک در همگرایی جهان اسلام

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی بحرانهای ژئوپلیتیکی جهان اسلام (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

روح اله اسلامی - استادیار علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

زینب پزشکیان - کارشناسی ارشد علوم سیاسی

خلاصه مقاله:

سیاست شعار دادن و تعیین هدف نیست بلکه نیاز به مکانیسم هایی دارد که شعارها را به واقعیت تبدیل کند. همه ادبیات علم سیاست راجع به تکنیک ها و روبه هایی است که صلح، امنیت، برابری و آزادی را در اجتماعات بشری پدید آورد و افزایش دهد. این تکنیک ها گاهی در سیاست خارجی و گاهی در سیاست داخلی طراحی و اجرا می شوند. در این پژوهش با پیش فرض تکنیک قصد داریم به پرسشی پیرامون همگرایی و وحدت در جهان اسلام بپردازیم. نزدیک یک قرن است که مسلمانان قصد دارند با یکدیگر متحد شوند و از سید جمال الدین اسدآبادی تا راشد الغنوشی از اخوان المسلمین تا جماعت تبلیغ اغلب سیاست مداران، جنبش ها و دولت های اسلامی به دنبال همگرایی اسلامی بوده اند. این شعار محقق نشده است و در قرن بیست و یکم یکی از بحرانی ترین و پر چالش ترین روابط سیاسی و دیپلماتیک را کشورهای اسلامی دارند. پرسش این پژوهش چنین است با وجود آنکه وحدت و همگرایی شعار متعالی و هدف نیکی است چرا مسلمانان هنوز نتوانستند به حداقلی از این فرایند دست پیدا کنند فرضیه پژوهش چنین است که ضعف عمده در تکنیک های همگرایی باعث شده است کشورهای اسلامی نه تنها به هدف وحدت دست پیدا نکنند بلکه امروز در مقابل یکدیگر صف آرایی کرده اند. ادبیات همگرایی در علم سیاست دارای راهبردهایی است که غیبت هر کدام از آنها باعث کژکارکردی در سیستم منطقه می گردد.

کلمات کلیدی:

همگرایی، تکنیک، جهان اسلام، منطقه گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/584354>

